

یک اثر فرهنگی هنری دیگر به تاراج رفت پاسخ به دستبرد تاریخی کشور آذربایجان

بنیاد فردوسی به دستبرد تاریخی کشور آذربایجان پاسخ داد. به گزارش ایسنا، بنیاد فردوسی در گزارشی عنوان کرده است: چندی است کشور آذربایجان درصدد تصاحب میراث معنوی و تاریخی ایران است؛ اگرچه کشور آذربایجان کنونی بخشی از ایران فرهنگی شمرده می‌شود و در حدود یک‌صد سال پیش جزو جغرافیای سیاسی ایران بزرگ هم به شمار می‌رفته است، اما اکنون برای فرهنگ‌سازی این کشور نوآیین، تلاش دارد تا میراث گران‌سنگ ایرانیان را به نام خود در دنیا جای بیندازد.

کشور آذربایجان در پی ثبت «ساز تار» در سازمان جهانی یونسکو به نام خود درصدد است تا حکیم نظامی گنجوی را نیز که اصالتی ایرانی دارد و همه آثارش به زبان فارسی بوده و افتخارش سرایش داستان‌های تاریخی ایرانی است، به نام خود در مجامع علمی فرهنگی معرفی کند.

در این راستا چندی پیش به سفارش کشور آذربایجان، تندیس از حکیم نظامی در پایتخت کشور ایتالیا نصب شده و این شاعر بزرگ ایرانی را آذربایجانی خوانده است. در ادامه تاریخ‌سازی کشور آذربایجان در چند ماه گذشته در کشور کره جنوبی برخی از استادان دانشگاه‌های این کشور اقدام به نگارش مقاله‌هایی

کرده‌اند که از آن جمله در یکی از معتبرترین نشریه‌های کره در یادداشتی اقدام به تحریف تاریخ کرده‌اند. بدین منظور به خواست سفارت کشورمان در کره جنوبی به نمایندگی از بنیاد فردوسی، پاسخی شایسته از سوی دکتر سیدعبدالمجید شریف‌زاده، عضو امنای بنیاد فردوسی و رییس گروه هنرهای سنتی فرهنگستان هنر در نشریه «کریاپست» به زبان انگلیسی به چاپ رسیده است.

برای آگاهی فرهنگ‌دوستان و مدیران فرهنگی کشور، متن کامل یادداشت «اصالت ایرانی نظامی» نوشتاری از دکتر سیدعبدالمجید شریف‌زاده که در نشریه «کریاپست» به چاپ رسیده است، منتشر می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

هست کلید در گنج حکیم

«اصالت ایرانی نظامی»

متفکران، دانشمندان، شاعران، عارفان، فیلسوفان و شخصیت‌هایی از این دست، همه و همه والدین معنوی مردمی هستند که زمانی هموطنان آنان - با هر زبانی - به‌شمار می‌رفته‌اند.

اگر شخصی از نوادگان رییس یک قبیله بزرگ باشد و اکنون پس از استقلال یافتن از آن قبیله بزرگ، بخواهد قبیله‌ای مستقل به نام خود ایجاد کند، ایرادی بر او وارد

نیست؛ اما آیا درست است که افتخارها و میراث معنوی قبیله بزرگ را - که همچنان در ابعاد محدودتری وجود دارد - مصادره کرده و به نام خود معرفی کند؟

متأسفانه امروزه کشورهایی کوچک در سرتاسر جهان به‌وجود آمده‌اند که زمانی، بخشی از کشوری بزرگ بودند و بعدها طی درگیری‌ها، جنگ‌ها و معاهده‌ها از آن کشور بزرگ جدا شده و با پیوستن به کشوری دیگر، هر آنچه از تاریخ و فرهنگ و ادبیات و فلسفه و اسطوره داشتند، رها کرده‌اند و اینک که برای نخستین بار مستقل شده‌اند، در پی ساختن هویتی ملی برای خود دست به هر کاری می‌زنند.

زیرا یکی از برنامه‌های وسیع سیاسی - فرهنگی شوروی کمونیستی ساختن ملت‌های جداگانه بود تا بتواند از این طریق مانع اتحاد نواحی شمالی ایران و آسیای مرکزی شود و ایالات این مناطق را در نوعی جدال و کشمکش قومی فرو ببرد.

پس در وهله اول با اعلام مردمان این سرزمین‌ها به عنوان یک ملت مستقل، علاقه به استقلال فرهنگی - زبانی - ادبی را در آن‌ها دامن زد و برای هر یک از یک نماد فرهنگی - ادبی سود برد.

در مورد آذربایجان نیز شخص نظامی انتخاب شد تا هویت‌بخش این ملت قلمداد شود، اما از آن‌جا که

نظامی، یک ایرانی محسوب می‌شد، لازم بود تا ملیت او با ملیت مردمانی که اینک در آذربایجان ساکن هستند - یعنی ترک‌زبانان - تطبیق یابد؛ در نتیجه فعالیت‌های فرهنگی و ادبی جهت ترک نشان دادن و ترک معرفی کردن نظامی آغاز شد و گسترش یافت. اندک اندک نیز این امر در باور مردم آن خطه رسوخ پیدا کرده و محققان آن‌جا نیز در پی اثبات این امر برآمدند.

متأسفانه در این راه، بسیاری از متعصبان فرقه پان‌ترکیسم با جعل کردن اشعاری با مضمون ترک بودن نظامی از زبان او، کوشیدند با دروغ بیش از پیش این عقیده غلط را رواج دهند.

برخی نیز اشعاری به زبان ترکی سروده و به نظامی منتسب کرده‌اند که دانش‌سنجی به راحتی خلاف این امر و دروغ بودن آن را اثبات می‌کند.